

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рускихъ славгъ) о 4-й год попол. Листъ, додатокъ „Бібліотека найзнатн. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркушъ кожного 1/4-го и посыпълого для кожного мѣсяця.

Редакція, ад: інкотрація и експедиція підъ Ч. 44 улиці Галицка.

Всѣ листы, посылки и рекламиаціи належить пересылати підъ адресою: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не звертаються только на попереднє застороженіе.

Послиднє число стоять 12 кр. а. в.

Оголошенія приносяються по цвѣтѣ 6 кр. а. в. бѣль одновстрочки печатної.

Рекламаціи неопечагай вольний отъ порта.

Предплату належить пересыпать франко (найлучше початковымъ посерединѣ) до: Адміністрації часописи „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Съ днемъ I (13) цвѣтня розпочинається новій чвертьрока нашего выданнія. Просимо отже всѣхъ нашихъ П. Т. Предплатниковъ поспѣшити съ присыпкою дальшої предплаты а взгядно выробнati залегости, понеже лиши при точной вплатѣ зможемо бути и мы то чными.

Ново приступаючий П. Т. Предплатники, Бібліотеки найзнатн. повѣстей достануть да ромъ початковой аркушъ розпочатої повѣсти „Мѣщанське племѧ“.

Організація нашихъ народныхъ силъ.

II.

Коли споглянемо на організації народнихъ силъ у другихъ народностей, особливо у сильно розвиненыхъ народностей, то легко зможемъ познанти рѣжницѣ межи ними а нами, зможемъ прослѣдити многій нашій хибы, зрозумѣти причини неодного лиха.

Специально въ нашому австрійскому державному житю знайдеться не одна интересна для насъ проява. Возьмемъ хочбы доволъ всѣмъ намъ звѣстне, солидарне поступованье Поляківъ супротивъ правительства, которое позволило имъ занять таке становиско въ державѣ, що не только о польской германізації ихъ народности въ Австрії бѣздѣ бути не може, але що навѣть „либералы“ нѣмецкій раді позбутися ихъ, падаючи Галичинѣ виняткове положеніе (подобне до сего, якъ Хорватія здайма супротивъ угорской короны), що лиши освободитися отъ гнетутої польской переваги; розумѣєся, що тоды нѣчо вже не спинають голосної „польской господарки“, що въ польському парламентѣ не могли бы жалобы Русинівъ компромитувати Поляківъ передъ цивілізованими Европою... Але не досить того, що нынѣ голосъ польскихъ мужжъ стану заскали таку вагу въ „радѣ короны“, що нынѣ польско-австрійский патріотъ доводить до розпукї въ вѣденському парламентѣ Нѣмцѣвъ, поучуючи ихъ, якъ то належить любити „австрійску отчину“, що тѣ же „паймолодші“ — якъ каже Neue fr. Presse — австрійский патріотъ — позволяють собѣ бидати клевети на

цвѣлу галицко-руську народності, підозрѣваючи єї преданистъ династії, що стаючи гордо на становиску „австрійскихъ“ мужжъ стану берутся кермутати державною інвалю, берутся надавати тонь не лиши внутрішній австрійской політици, але и виїшній, що анатемизуючи цвѣль суспільно-політическій рухъ Русинівъ, робиша зовсімъ отвергъ голосистъ надѣвъ на „отбудоване Польщѣ“. Пригадаймо собѣ лиши звѣстну свого часу бесѣду посла Гавзіера. Бесѣда ся глубоко врѣлася въ серцѣ кожного Русина; всѣ мы єи довго собѣ затимимъ. Подобного проскрибованія якої народності зъ парламентарної трибуни передъ всюю Европою, доси мало єще кто допускає... Отже не досить, що Поляки стались важнимъ державнимъ чинникомъ, чи тамъ „факторомъ“... Они и въ своїмъ поступованію съ Русинами добирають якъ найбільшій відмінній заслуги, стараються якъ найлѣпше, пайдотепійши, найполітичнійши заслуги, заслуги своюю „prac-u organiczny“. Противъ рускихъ просвѣтніхъ товариствъ виступають: czystelnie, kółka rolnicze, komitetы narodnoho wydawnictwa, macierze, „światla“... и всякий іншій средства для ширенія „oświaty ludow-on“. Щобы заслужувати впливъ нашихъ бурсъ, нашихъ колишніхъ ніколи, закладаються такожъ bursy, internaty, — пракцює усердно цвѣль великий апаратъ для ради школи краївої, котрой вибороли Поляки зовсімъ самостійне и самовладие становиско. Щобы заслужувати впливъ нашого патріотичного духовенства, — придумано интернати, добромильській новиція и т. д., агитується за зробианіемъ календарівъ, а право патронату, устава конкуренції и др., котрій дають множеству причинъ до всякихъ колизій, утрудняють тѣсне полученье нашого лихо дотованого клира съ народомъ. Obszary dworskie подаютъ руку жандармамъ въ надзиранію нашихъ духовныхъ. Рады повѣстей предлашуютъ десятки примѣрниківъ „Switla“. Соймъ ухвалиє фонди на интернати... Турчанска рада повѣста, въ котрой Русинамъ удалося здобути бѣльшість, бѣль не може добитися уконституованія. Польскій часописи фанатизують публіку польську статією а la „Clara pacta“ (вт. „Gazetę Narod.“), видають оклики дні, якъ: „pal mi w leb maczuga, abo: gazety ruskie nalezy

konfiskować 25 razu, raz po raz, a potem da capo al fine“... Щобы позыскати выборцівъ рускихъ мужжъ, „народовѣ“ кандидаты присягаються, що любять „braci Rusinów“, що и они самі Русини гр. kat. obrz.; інспектують ту и тамъ зборы выборцівъ т. зв. „sejmiki relacyjne“, при чѣмъ одною зъ головныхъ точокъ програмы есть: перекуска. Отъ якъ заслужувана у насъ вся „праца органічна“ Поляківъ. А се лишь дробна частина фактівъ; о тѣмъ далися написати томы.

Гляньмо, якъ становище въ нашій державѣ вибороли собѣ Мадиary. Солідарність и самосвѣдомостъ народна посущена у нихъ до послѣдніхъ майже границъ. Мадиary знають добре, колько то ихъ коштувало выбиреніе для себе всѣхъ своїхъ правъ, тожъ умюють ихъ сїїнія и боронити. Нехай бы тамъ собѣ кто небудь позволивъ зневажати хоцьбы въ пайдобрившій рѣчи родину народистъ, — кожный Мадарь, магнатъ чи же бракъ, стане весь, съ цвѣльмъ своїмъ майномъ и житіемъ за честь бѣчни своеї, народности своеї. Бо щожъ варте и майно и житіе, если треба зносити гнуетчій тискъ чужинця?... Мадиary, зъ которыхъ зразу многій посмѣхались, мають нынѣ повну независимостъ политичну, мають (недавно засновану) академію науки, сотворили въ протягу колькохъ десятокъ лѣтъ новажну національну литературу и науку. Всѣ знаємъ, якъ завзято спираються мѣжъ собою мадарскій партії; поєдинки мадарськихъ депутатовъ належать майже до щодennихъ проявъ. А все-жъ се зовсімъ не спинило розвою ихъ національного житя; у нихъ живій кипить, — спбръ ведесъ о се: якобы лѣвіе може прислужитися національной справѣ.

Про Чехівъ мы згадували вже по часті. Ческій товариства (ceske museum, maticeskolska, численній товариства політическій, академіческій, спїваковъ, гімнастиковъ, касина, клубы не существуютъ только pro forma, зъ іменемъ. Кожде товариство має ясно виличену цвѣль, кожде живо бересь до пракцѣ, не откладає нѣчого зъ дня на день, не пропускає нѣкої важкої справы. Зъ численніхъ часописей ческихъ чуємъ досить виразно громкій клекотъ сего сильно розбудженого національного житя. Посты ческій стоять въ живомъ, безперервнімъ контактѣ съ своими виборцами

Предплатна „Дѣло“ для Аустриї:		Для Россіи
на цвѣль робъ . . .	12 зр.	на цвѣль робъ . . .
на пѣв року . . .	6 зр.	на пѣв року . . .
на четверть року . . .	3 зр.	на четверть року . . .
о з. дод. „Бібліотеки“:	3 з. дод.	о з. дод. „Бібліотеки“:
на цвѣль робъ . . .	16 зр.	на цвѣль робъ . . .
на пѣв року . . .	8 зр.	на пѣв року . . .
на четверть року . . .	4 зр.	на четверть року . . .
на саму додатокъ:		на саму додатокъ:
на цвѣль робъ . . .	5 зр.	на цвѣль робъ . . .
на пѣв року . . .	250 зр.	на пѣв року . . .
на четверть року . . .	125 зр.	на четверть року . . .
о з. дод. „Бібліотеки“:		о з. дод. „Бібліотеки“:
на цвѣль робъ . . .	19 зр.	на цвѣль робъ . . .

Для Ваграмськимъ, окрімъ Россіи:

на цвѣль робъ 15 зр.

на пѣв року 750 зр.

на четверть року 375 зр.

о з. дод. „Бібліотеки“: на цвѣль робъ 6 зр.

ПРАВОПІСНИЙ РУХЪ ВЪ ЕВРОПѢ.

(Студія Михайла Подолицького.)

III.

(Дальше.)

Есть незапереченою правою, що нѣмецкій языкъ въ протягу довгої своїхъ історій мавъ о много менше усталену и одноцѣльну правописи, якъ котрой нѣбудь другій культурный языкъ. Чи тому винент загальну вѣстній нѣмецкій партікуляризмъ, чи яка інша причина, не хочемо тутъ рѣшити и ограничимося для короткости на просте сконстатованіе историчного факту. Кажемо отже: бѣль найденійшихъ часдѣвъ ажъ до нынѣшнього дніа отзначається нѣмецка правопись великою доволиностю, нерѣностию и хитрістю.

Найбільше усталену и одноцѣльну правопись бачимо еще въ найдаршихъ епохахъ нѣмецкого языка, именно-же за старо- и за середній нѣмецкій добы. Въ тихъ то часахъ основувалася нѣмецка правопись на крайно фонетичній принципѣ; кождый писањъ такъ, якъ говориши, и хочь здамъ того мусѣли бѣль догаду стрѣчатися гдяжкій бѣмѣни и нерѣности, особливо-же, если писано нарѣчіями, то все таки въ цвѣлости правопись въ той порѣ була о много бѣль одностайно, якъ коли небудь познанійше, винявши може поклюсичній періодъ въ першої половинѣ нашого століття, коли-то нѣмецка правопись такожъ значно була усталилася.

Щобы дати читателю якій-такій образъ

сеси старинної часті фонетичній нѣмецкій правописи, наведу тутъ съ пропущенiemъ цвѣлькомъ намъ незрозумѣлого старо-нѣмецкого языка колька прикладовъ въ середній-нѣмецкій добы. И такъ пишешся тамъ постійно: blint, blinder; gap, gaben; liep, lieber (чит. лієп); leit, leider (чит. лейт); tac, tages (чит. такъ); lip (чит. лін) = Leib; wip = Weib; dabî = dabei; sin = sein; prisen = preisen*); loufen = laufen; liute = Leute; vriunt = Freund; ouge = Auge; muoter = Mutter; guot = gut; шиоз = muss; tphon = thun; diu = die и т. д. Для бѣльшої наглядности наведу ще дѣвѣ бѣмѣни и перенесений строфы въ Нібелунговѣ вразъ съ новымъ перекладомъ Simrock-a:

Swaz man dâ scalles hôte, den muosen si doch lân.

man hiez die jumvogoren z'ir kemenaten gân,

nod ouch die geste släfen und ruwen an den tac,

do beréite man die spise: der wirt ir gütliche pfac.

Dô si enbissen wären, si wolden dannen varn

gegen der Hünnen lauden. „daz heiz' ich wol bewarn“

sprach der Wirt vil edele: „ir sult noch hic bestän;

wand' ich zo lieber geste selten her gewunnen hân“.

Der Schall, den man hörte, der musste nun vergehn.

Man liess die Jungfrau zu ihrer Kammer gehn,

Und auch die Gäste schlafen und ruhen bis an den Tag,

Da schuf man ihnen Speise; der Wirt sie gütlich verpfleg.

Als sie gegessen hatten und nun von dannen fahren

Wollten zu den Hünnen: „Davor will ich euch wahren“.

*) Що довге i, зъ котрого повстало нѣмецке

теперешнє ei, читаєш якъ i, того доказомъ суть

межи іншими и слова въ чужихъ языкахъ, взяті

зъ середній-нѣмецкого, и. пр. польске spisj походить

бѣль spise (Glockenspeise); франц. riche бѣль

rich = reich.

Правописною реформою предпринято въ

такъ великихъ розмѣрахъ, не руководить вра-

зу и підананье хибъ и недостачъ старинної

фонетики, анѣ загаломъ жадна провѣдна нау-

кова гадка, а только просте замилованье до

небувалого и незвичайного, до чудацтва. До-

перва познаніе и то майже несвѣдомо, вы-

ступає напередъ явна тенденція обмежити ста-

ДОПИСЬ.

Зъ Калуша.

(Чому не розвивається руске купецтво?) Въ Калуши нашімъ въ часѣ, якъ заведено наша повѣтова рады-непорады, въписано конкурсъ на секретаря рады повѣтової, — туте поездъ отримавъ п. К. Рудницкій суму платнею 800 зл. рѣчно. Потдомъ отнорено філію банку рустікального съ платнею 1000 зл.; — а начальникъ тої філії вѣставъ такожъ п. Рудницкій. Въ короткому часѣ вѣставъ паномъ, бо по при 1800 зл. платнѣ мавъ комісію повѣтової, комісії на мѣйтѣвъ, котрихъ баламуты-піарії въ філії віропадили, а при банку такожъ робилися гроші; — и такъ зробився п. Рудницкій таки великомъ паномъ. До того всіго заложивъ ще склепъ корѣнний, такій, що не по-вѣтъдавъся и во Львовѣ; а при тѣмъ бувъ дуже запалений патріотъ и агитаторъ польський; при всякихъ виборахъ бувъ страшенно „змѣсону“. Съ склепомъ ему велося дуже добре, бо умѣвъ всіда підлізатися, и кождый горнувся; а що больше, удавався письменно до кождого священика, щобъ людямъ голосили и заоочували купувати товары въ його торговли, а не у жидівъ. Се справѣ богато ему помогло, бо треба знати, що передъ одними святами Великодніми торгуєтъ 4000 зл., и вище. И добре було п. Рудницкому шануватися, будучи секретаремъ повѣт., заступникомъ банку, комісаремъ, секвестраторомъ, начальникомъ сторожи огневої, раднимъ мѣскимъ, секретаремъ каси залічкової, и т. п. Але якъ кому добре, то собѣ бѣди шукава, — оттакъ и п. Рудницкій зачепивъ собѣ бѣду съ повѣт. лѣкаремъ п. Дѣїковськимъ и съ п. антикаремъ Шлезингеромъ, ех-бурмистромъ; а відточко имъ за холеричнї медицини въ р. 1873, заражаванії въ повѣтѣ калускому щось на богато тисячъ зл... Оттогдь п. Рудницкій наразъ утративъ всі ранги, лишь склепу ему не отобрали... Онь тодіи и склепъ продавъ и забрався въ Калуша.

Передъ трема роками заложивъ же у настѣ склепъ корѣнний п. Я. Корытовській, Руцинъ. Ему вже не іде такъ добре, бо днъ панамъ не підхлѣблюється, а покладає надѣю лишь на свою совѣтність и на добрыхъ людей. Онь не торгує 4000 зл. передъ святами, щасливий бувъ, єслиби 10% отъ тої суми вторгувавъ. Однакъ не має того щастя, щобъ ему кто словомъ въ помочь прійшовъ, прадію якъ чорный вѣль, а прадію его розборгували где-як, а навѣть въ Калуша забралися не отдавши; вороговъ має много, котрій ему шкодять, якъ можуть; постаралися навѣть о доноси до фабрикъ, що днъ на скілку банкрутства, — хоче се неправда.

Доля сего одного купця руского мусить бути рівна долі кождого руского купця въ нашому краю. Эъ одноки стороны напосѣдають на него вороги, а въ другої сторони Русини єго не піддержують. Що єще съ товарами п. Корытовського не можуть рівняти товари жідовські. Цукоръ и пр. днъ бере въ найлучшихъ фабрикъ, рафінований, бѣлы, чистий. Жідъ дѣстъ селянинови за колька крейца-брой більшій кавалокъ, але горшого, рѣдкого, яко гоє синого, — и селянинъ каже: „у жида лѣпше“. Дальше п. Корыт. не має власного дому; скlepъ мусить винаймати у жида и платити 400 зл.; жідъ жида винаймиви за половину, але ѡтъ христіанина дре. Прістава товарівъ въ дѣбрїя желѣзницѣ такожъ

пень слова и єго спорѣніе, та писати: gräflich (отъ Graf), älter (alt), Aerme (Arm), Bäcker (backen), drängen (Drang), wäre (war), öfters (oft), würde (wurde), то якъ намъ обяснити, що слова späben (стар.-нѣм. spehan), edel (Adel), fest (fasten), brennen (branjan), dehnen (danjan), echt (achten), enge (angustus), Engel (angelus), Esel (asellus) писалися и пишутся все єще черезъ e, хоче пень ихъ есть a, и повинній для того писатися черезъ ä, якъ ädel, fast и т. д. Навѣть самъ языкъ домагається сего ä, бо e въ сихъ словахъ має всюди стисненій звукъ, котрій то звукъ выражався въ нѣмецкому переважно черезъ ä. Іншими ановъ разомъ, где въ середнѣ-нѣмецкому було чисте e и єще до нынѣ te e звучить чисто (отверто), подыбують въ новїйшому письмѣ неправильне ä, и. пр. Käfer, Bär, währten, während, spähen wärts, (vorgärts, rückwärts) замѣть Kefer, Bär и т. д. Оттакъ слова Nein, Freude повинній писатися посля етимологіи Häp, Fräude. Такихъ и подобныхъ непослѣдовательностей противъ взгляду на пень слова и єго спорѣніе стрѣчаємо въ новїй нѣмецкій правописи на кождому кроцѣ, помимо, що ѡтъ сто роковъ спровадено на тѣмъ полі мало помалу дуже богато. Для ствердженія скаваного наведу єще лише колька доказа. И такъ пише новїйша нѣмецка правопись разъ Geld, а другій разъ Entgelt, entgellich; пишеся разъ Fülle, а зновъ voll, або gern и begehr; stät, bestätigen а зновъ stets, stetig; fordern a vordere; wohl а Wollust и т. д.

Не менше сумній наслѣдки для правописи потигнула тенденція вирожжювати значенія

христіаніна дорожче коштує: що жідъ жи-дови приставить за 10 кр., та христіаніне плати навѣть 80 кр.! Оттакъ христіанінови-купцівъ далеко тяжше, якъ жи-дови.

Зъ уваги на тое, повинна руска интели-генція особливо наше духовенство попирати рускихъ купцівъ, повинній и самъ у нихъ купувати и селянъ заоочувати. Часомъ на око здається, що у жида лѣпше, але въ дѣйст-вости — все бѣрѣ. Особливо повинній рускій люд спомагати такихъ рускихъ купцівъ, якъ п. Корытовській въ Калуші, якъ п. Досинъ-чукъ въ Підгіцяхъ и другихъ такихъ, що то суть щирими Русинами.

Отзываючися отже до рускихъ людей калу-ского повѣта, щобъ передъ святами не запо-магали жи-дови, але купували у руского куп-ца п. Корытовського.

— ї — ї, жи-щанінъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна) розпочала перервани засѣдання дня 5 с. м. При отвореню засѣдання посвя-тила президентъ Смолька колька слівъ памяти умершихъ Майлата и рабина Шрайбера. Оттакъ приступлено до верифікації виборівъ; всі вибо-ри, межъ іншими гр. Потоцкого, затвердженіо безъ дискусії. — Дальше предложивъ пос. Кус и спровозданіе комісії ненарушиності посолської взгядомъ жадання прокуратора решівського о по-зволенії введення слідства противъ пос. Оборского зъ причини обидженія урядника почтового въ Лан-цутѣ. Референтъ вибѣсъ іменемъ комісії спроти-вивися жаданню прокураторії. Противъ сему ви-несенію ви-ступивъ пос. Линбахеръ доказуючи, що прокураторія державна має рівне съ судомъ право жадати призовлення ради державної на ви-точненіе процесу каріоного депутатівъ. — По промовахъ пос. Граница, Вебера и послѣднімъ словѣ рефе-рента, приято внесеніе комісії. На дальшому порядку дненію приступлено до отчитання пети-цій. — Вѣсть, повторена нами за днівниками вѣ-денискими, начебы слѣдство каріе противъ пос. Шенерера було застосоване, дементують найно-вѣйши вѣдомості гдяжихъ газетъ. Въ загалѣ спра-ва тає єще цѣлкомъ не розяснена, и якъ зви-чайно въ подобнихъ случаївъ буває, кружать о нѣй ріжоридоръ більше або менше правдивій поголоски.

(Міністеръ просвѣти) видає розпорядженіе до всіхъ дирекцій вищихъ школъ промисловихъ, норуючие науку всемирної історії. Въ мысії розпорядженія сего мають учителі історії старатися обмежати науку фактівъ і исторію державъ, а класти найбільшу вагу на исторію культури іменно же взгяднити въ обширно трактувати исторію открытий и винайдень, розвѣй про-мыслу, штуки и торговли. Розпорядженіе тое міністра просвѣти уважаемо дуже отповѣднимъ; оно опирається на найновѣйшихъ поглядахъ науки на способъ ученья історії и носить на собѣ ви-внѣ знамя поступу. Бажати належало, щобъ и въ другихъ заведеніяхъ науковихъ звертано при-науцій історії увагу на учениківъ більше на исторію культури, якъ на історію фактівъ.

(Серби и Країти.) На полудній границії нашої монархії розгорѣлась завзята боротьба межи двома братнimi народами, Сербами и Країтами. Боротьба таї, которая велася досягъ лишь певажно въ прасѣ и въ житіи товарицкому, пе-реважно въ політичнemъ, а огонь ме-жинароднemъ усобицѣ роздуває пильно угорське

правительство. Якъ звѣстно, отбудутся въ дні 19, 20 и 21 цвітня сего року соймові вибори въ Погранічній войсковомъ. Тоже вже теперій кипіло ціле Погранічніе завзято агитацією передвиборчою, акцією характеричною та більше, що край сей по прилученю до Країти вступає по разъ першій въ житіе політичне, по разъ першій предпринимає вибори. Тоже виборці не мають ясної програми, повної об-домості свого дѣлання, а що правительство охоче користати єхъ аномальними об'явами, та і акція передвиборчі набирає тамъ доволі іншого характеру. И такъ доносять зъ Загребу Politik, що ставлять въ одніхъ округахъ чи-хъ по колькохъ кандидатівъ, (округъ Жупанії 7), а въ іншихъ округахъ не старається одного. Виборці одного округа удались въ своїй простотудністі до правительства, що за-именувало для нихъ кандидата, котрому из-голоси єї отдать. Правительство, розуміє умѣє добре використати простотудністі і ви-радність для своїхъ цілей. Въ вищій агаданії окрузъ Жупанії, где поставлено ажъ 7 кандидатівъ, посунувся начальникъ повѣта до того, що скликавъ самъ збори передвиборчі і постановивъ самъ свого кандидата Серба, щомимо того, що вѣтъ сїєсть чисто кроатській. Інгеренція про-новъ державнихъ въ зборахъ передвиборчихъ іде такъ далеко, що органа тѣ арештують і спендурують зъ урядомъ бесѣдниківъ, опираючися на немилій ім'я кандидатури. Въ Митровиці ви-лось, якъ подає Parliamentar, збори Сербії, котре рѣшило, що клубъ сербській, творцемъ якимъ загребськимъ, буде попирати правительство звѣстного мадиофіла бана Печевича. Мотиви цієї дії були не єще, а ненависть Кроатівъ, котрі стоять въ опозиції до бана. Ещевше тое по-іносить зъ триумфомъ газети угорської, котрі радо бачать всікже розъєданніе ви-борчі проти-відного ім'я Славянства.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Росія. Приготовання до коронації ведуться. Россійські газети подають що разъ ви-вѣсти. Цѣкаво, що нигилисти видали недавно прокламацію, въ котрій заявляють, що і оні є приготовленія до коронації і взывають всіхъ къ на житі залежити, щобъ не підходило близько до мѣсяця коронаційного акту. На ви-застріявшигося б. мин. Макова має бути нований предсѣдателемъ комітету, займаючого ревізією законівъ о жидахъ, а євр. Шуваловъ, Ігнатьевъ. — Въ мѣстѣ Пулавахъ, варшавському округу, прішло до непорядківъ мѣсцемъ тамошньої школи лѣсної. Студенти ви-кладали одного професора. На сїдѣнствії кураторъ уч. округа, тайн. сов. Апухтінъ 150 студентівъ хотіли съ нимъ говорити, були вже не прийнятіи і загрозивъ, що на спору замкнє школу. — „Замкні!“ — кричено 17 студентівъ, а многимъ дано нагад. Дні ви-вѣсти ви-ступили, бо всі они виноваті. Апухтінъ при-поліцію і та розгніяла студентівъ. Конецъ такї, що замкнено школу, въ лиши 14 студентівъ позволено на ново вписатися до школи въ Пулавахъ, прічию ви-ключено або въ всіхъ іншіхъ въ Россії, або лиши зъ школи пулавської.

Нѣмеччина. Берлінській „Кампіон“ ви-давъ наказъ, що дѣти въ війсъ підданыхъ сїїокихъ мусять і повинні учиться въ школахъ пруськихъ.

продовженія такожъ обійтися.

Коли споглянемо на всі тѣ непослѣдовательності середнѣ-вѣтної реформи старинній фонетичній правописи і зважимо, много недорѣктвъ ви-кино въ неї доперва по-можнimi часами, то мусимо назвати сю реф-зовѣмъ неопранданою і сказати, що ви-рамъ ходило не о добро письма, не о на-а о простій чудацтва. Въ такихъ чудацтвахъ любована въ Нѣмеччинѣ довго і на-вѣді дні граматикъ въ XVII столітї (Sib) привнесся въ своїй книжцѣ „Der teut. Sprachschatz“, що бнъ самъ въ молодыхъ таїхъ подвоювати безъ потреби kk, и ви-ваджувати до правописи розличнї дивноти въ переконанні, man würde mehr sich sehen und von mir halten, wenn ich Sonderliches hervorbrächte.*)

Схарактеризованій тутъ нами въ-кості деструктивній правописній руга-вавъ майже безъ перерви ажъ до конця нувшого століття до часівъ Аделюнга, въ-чався, якъ ми вже сказали, ѿть половини століття.

Вправдѣ власлужився Лютеръ ви-галомъ коло нѣмецкого языка, такъ і нѣмецкимъ правописи; але важнѣйшии ре-мы въ правописи бнъ не перевѣтъ і въ ін-другихъ писателївъ, такъ і у него сту-мося съ многими неконвенціями, а ѿ-выразними похибками.

(Конецъ буде.)

*) Слови сїї переписаній новою правописою.
Прим. авт.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Вл. Дописователь за дол. „Надсланого“ про Га мы не добрали; помѣстимо, просимъ лишь якъ найкороче надослати. Вл. Дописователь за подз Кам. Струм. За дописи съ правдивыми фактами даже будемъ Вамъ вдячий.

Курсъ львівський зъ дні 5. л. цвѣтня 1883.

платить жадають	австр. валютою
р. кр.	р. кр.
308	311 50
170	173 —
307	311 —
2. Листы заст. за 100 р.	
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	97 80 98 80
" " по 4% ав.	89 20 90 50
" " по 5% ав. період.	97 80 98 80
Банку гли. галиц. по 200 р.	101 85 102 85
Листы доз. гал. рут. банку п. 6%	101 — 102 50
3. Листы досяжн. за 100 р.	
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% лосов. в 15 лѣтъ	— — —
4. Облиги за 100 р.	
Индемізації галиц. 5% м. к.	98 10 99 10
Облиг. комунал. Гал. банку рутин. 6%	100 — 101 50
Пожички кр. зъ р. 1873 по 6%	101 — 103 —
5. Лъссы мѣста Кракова.	
Станіонаціона	18 — 20 —
	22 — 24 —
6. Монеты.	
Дукатъ голландскій	5 54 5 64
" " франс.	5 55 5 65
Наполеоніоръ	9 42 9 52
Імперіялъ	9 71 9 81
Рубель російскій срѣбр.	1 55 1 65
" " парсеров.	1 17 1 19
100 марокъ вѣменскіхъ	58 15 58 85
Серебро	— — —

1. Акція за штуку.

Желез. Кар. Люд. по 200 р. львів.-черн.-ло. по 200 р.

Банку гли. галиц. по 200 р.

безъ такуюку куп.

безъ такуюку куп.